

چهارشنبه 28 بهمن 1394 - 8 جمادی الاول 1437 - 17 فوریه 2016

رحلت فقیه، متکلم و واعظ بزرگوار، آیت الله «میرزا علی اکبر نوقانی» ...

* 28 بهمن در گذر تاریخ

* رحلت فقیه، متکلم و واعظ بزرگوار، آیت الله «میرزا علی اکبر نوقانی» (1329 ش) اشاره:

آیت الله میرزا علی اکبر فرزند موسی نوقانی در سال 1261 ش (1300 ق) در محله نوقان مشهد به دنیا آمد. آیت الله نوقانی در 26 سالگی برای تکمیل تحصیلات خود رهسپار حوزه علمیه نجف اشرف گردید و از محضر استادان بزرگی استفاده نمود. و در سال 1291 ش به مشهد مقدس بازگشت و به تدریس و انجام امور دینی پرداخت. او دارای ذوق شعری نیز بود و در شعر، به «فقیر» تخلص می نمود. ایشان همچنین در خطوط نسخ و نستعلیق، تبحر داشت. کتبی از قبیل تعلیقاتی بر شرح نهج البلاغه و سه مقاله نوقانی و دو مقاله نوقانی در اصول عقائد و رد عقاید مادیون، از آثار ایشان است. آیت الله نوقانی سرانجام در 28 بهمن 1329 ش در 68 سالگی درگذشت و در حرم رضوی (ع) به خاک سپرده شد. * درگذشت استاد «محمد دیهیم تبریزی» ادیب و مورخ آذربایجانی (1378 ش)

* 8 جمادی الاول در گذر تاریخ

* درگذشت «حاجی کرباسی» عالم و فقیه برجسته (1262 ق) اشاره:

حاج ابراهیم بن محمد حسن خراسانی کاخی معروف به حاجی کرباسی در سال 1180 ق در اصفهان به دنیا آمد و پس از فراگیری دروس مقدماتی، برای تکمیل تحصیلات به نجف اشرف رفت. وی بسیار محتاط بود و تنها به اصرار میرزای قمی، رساله نوشت. اشارتُ الاصول، شَوَارِعُ، الهدایه و منهاجُ الهدایه از تالیفات او می باشند. حاجی کرباسی در سال 1262 ق در 82 سالگی در اصفهان وفات یافت و در مسجدی که در آن درس می گفت و به مسجد حکیم معروف است، به خاک سپرده شد.

* رحلت آیت الله «سید محمد باقر خوانساری» فقیه بزرگوار شیعه (1313 ق)

اشاره:

میرزا محمد باقر خوانساری از علمای بزرگ قرن چهاردهم هجری، فقیه، اصولی، محدث، رجالی، ادیب و محقق بوده است. وی ریاست علمی و مذهبی اصفهان را داشته و دارای تألیفات متعددی می باشد. روضاتُ الجنّات، أرجوزة و قرّة العین و... از جمله آن هاست.

* درگذشت «شیخ محمد عبده» عالم و اندیشمند دینی و مبارز اسلام گرای مصری (1323 ق) اشاره:

شیخ محمد بن عبده بن حسن خیرالله مصری، مفتی دیار مصر، معروف به عبده در اواسط قرن سیزدهم به دنیا آمد. وی که دارای هوشی سرشار بود، پس از تحصیل علوم اولیه، در دانشگاه الازهر، به شاگردی سید جمال الدین اسدآبادی نشست و منطق و کلام و فلسفه را از او آموخت. شیخ محمد عبده، گوی سبقت را از دیگر شاگردان ربود و مورد توجه خاص سید جمال الدین واقع گردید. بعدها به علت شرکت در جریانات سیاسی به سوریه تبعید شد و از آن جا به پاریس رفته و با سید جمال الدین ملاقات نمود. از آن پس راهی مصر گردید و مفتی آن دیار شد. عبده مانند سید جمال در پی آن بود که ثابت کند اسلام توانایی دارد که به صورت یک مکتب و یک ایدئولوژی، راهنما و تکیه گاه اندیشه‌ی جامعه‌ی اسلامی قرار گیرد و آن‌ها را به عزت دنیایی و سعادت اخروی

برساند. از اینرو، سعی داشت، فلسفه‌های احکام دنیایی و اجتماعی اسلام از قبیل نماز، روزه، حج، زکات و انفاق تبیین و استحکام اصول اخلاقی اسلام را روشن نماید.

عبده با سید جمال در دو جهت اختلاف نظر داشت: یکی این که سید جمال، انقلابی فکر می‌کرد و عبده، طرفدار اصلاح تدریجی بود. دیگر این که سید، مبارزه با استبداد و استعمار را در رأس برنامه‌های خود قرار داده بود و معتقد بود اول باید ریشه‌ی این اُمّ‌الفساد را کند و دور انداخت ولی عبده، آموزش و تربیت دینی جامعه را مقدم بر آموزش و پرورش سیاسی می‌دانست. از این اندیشمند و مبارز مسلمان مصری آثاری به جای مانده است که اصلاحُ المَحاكِم الشرعية و تفسیر القرآن، از آن جمله‌اند.

* 17 فوریه در گذر تاریخ

* سوزاندن «جیوردانو برونو» فیلسوف ایتالیایی در دادگاه تفتیش عقاید (1600م)

* تولد «رنه لاوُنیک» پزشک فرانسوی و مخترع گوشی پزشکی (1781م)

* پایان جنگ خونین «ساراگوسا» میان فرانسه و اسپانیا (1809م)

* آغاز زمام‌داری «فیدل کاسترو» در کوبا (1959م)